

KOMPONIST/LIBRETTIST

Richard Wagner

DIRIGENT

Yannick Nézet-Séguin

SCENOGRAFI

Es Devlin

PRODUKTION

Yuval Sharon

KOREOGRAF

Annie B-Parson

KOSTUMER

Clint Ramos

LYSDESIGN

John Torres

VIDEODESIGN

Ruth Hogben

BILLEDPROJEKTION

Jason H. Thompson

KORLEDER

Tilman Michael

Wagners Tristan og Isolde

Søndag 12. april kl. 14.00

BYENS BIO
MIDT I JELLING

The Met ropolitan Opera

Spilletid

4 t 30 min

inkl. 2 pauser

Isolde

Lise Davidson

Tristan

Michael Spyres

Steersman

Ben Brady

Brangane

Ekaterina Gubanova

Kurwenal

Tomasz Konieczny

King Marke

Ryan Speedo Green

Melot

Thomas Glass

Sheperd

Jonas Hacker

Sang - Tysk

Undertekster - Engelsk

AKT I

Isolde, en irsk prinsesse, bliver ført til Cornwall om bord på Tristans skib. Hans onkel, Kong Marke, har planer om at gifte sig med hende. Hun bliver rasende over en sømandssang om en irsk pige, og hendes hofdame, Brangäne, prøver at berolige hende. Isolde udspørger Tristan, men han svarer undvigende. Hans makker, Kurwenal, gør åbenlyst nar ad irske kvinder og synger et drillende vers om Morold, Isoldes forlovede, som blev dræbt af Tristan da han ankom til Cornwall for at skaffe hyldest til Irland. Isolde fortæller Brangäne hvordan den sårede Tristan kom til hende i forklædning efter sin kamp med Morold for at blive helet med hjælp fra Isoldes viden om urter og magic, som hun lærte af sin mor. Isolde forklarer Brangäne at hun genkendte Tristan, men hendes beslutning om at hævne Morolds død forsvandt da han så på hende med tilbedende øjne. Nu fortryder hun bittert, at hun tøvede med at dræbe ham; og hun ønsker død over både ham og hende selv. Brangäne minder hende om at der ingen vanære er i at gifte sig med en konge, og at Tristan blot gør sin pligt. Isolde fastholder at hans opførsel viser mangel på kærlighed til hende, og hun beder Brangäne om at tilberede hendes mors dødelige gift. Kurwenal beder kvinderne om at gøre sig klar til at gå fra borde, da råb fra dækket annoncerer land i sigte. Isolde fastholder, at hun ikke vil følges med Tristan, før han undskylder for sine fornærmelser. Han dukker op og hilser på hende med kølig høflighed. Da hun siger til ham, at hun forlanger oprejsning for Morolds død, tilbyder Tristan hende sit sværd, men hun nægter at dræbe ham. I stedet foreslår Isolde at hun og Tristan skåler på fred. Han indser, at hun har planer om at forgifte dem begge, men han drikker alligevel, og det gør hun også. Mens de venter på døden, udveksler de et langt blik med kærlighed, for til sidst at falde i hinandens arme. Brangäne tilstår, at hun faktisk har blandet en kærligheds-elixir, og en sømands stemme annoncerer deres ankomst til Cornwall.

AKT II

I haven ved Markes slot venter Isolde utålmodigt på et stævnemøde med Tristan, da hornsignaler i det fjerne annoncerer at Kongen tager af sted på jagt. Isolde tror, at jagtselskabet er langt væk, men Brangäne advarer hende om spioner; specielt Melot, en jaloux væbner, som hun har bemærket, holder øje med Tristan. Isolde svarer, at Melot er Tristans ven. Hun sender Brangäne af sted for at holde vagt og sætter et advarselsslys ud. Da Tristan ankommer, byder hun ham varmt velkommen. De hylder mørket, som skærmer dem mod regler og falsk spil, og de er enige om, at nattens mørke favn giver dem tryghed. Brangänes fjerne stemme advarer om at daggry er på vej, men de elskende er blinde over for enhver fare og sammenligner mørket med døden, som vil forene dem til sidst. Kurwenal haster ind med en advarsel: Kongen og hans mænd er tilbage, ledet af Melot, som afslører de elskende. Ophidset og frustreret, erklærer Marke at det var Tristan selv som opfordrede ham til at gifte sig og vælge sin brud. Han forstår ikke, hvordan en så trofast og kærlig ven kunne vanære ham sådan. Tristan er ude af stand til at svare. Han spørger Isolde om hun vil følge ham til Dødens rige. Da hun accepterer, angriber Melot Tristan, og han falder såret i armene på Kurwenal.

AKT III

Tilbage på sit slot, bliver den dødssyge Tristan plejet af Kurwenal. En hyrde spørger til sin herre, og Kurwenal svarer, at kun Isolde med sine magiske kunst kan redde ham. Hyrden indvilger i at spille en munter melodi på sin fløjte, så snart han ser et skib nærme sig. I hallucinationen forestiller Tristan sig nattens rige, hvor han vil vende tilbage med Isolde. Han takker Kurwenal for hans trofasthed, hvorefter han ser for sig, at Isoldes skib nærmer sig. Men hyrdens sørgmodige melodi understreger, at der stadig ikke er et skib i sigte. Tristan genkalder sig melodien, som han hørte i sin barndom. Den minder ham om duellen med Morold, og han ville ønske, at Isoldes medicin havde dræbt ham dengang, i stedet for at lade ham lide nu. Endelig skifter hyrdens spil til den muntre melodi. Tristan står op fra sit sygeleje i ophidselse, får sine bandager af og lader sårene bløde. Isolde haster ind, og han falder om, døende i hendes arme. Da hyrden melder ankomsten af endnu et skib, tror Kurwenal, at det er Marke og Melot, og han barrikaderer porten. Brangänes stemme høres udefra, idet hun prøver at berolige Kurwenal, men han nægter at lytte og dolker Melot, før han selv bliver dræbt af kongens soldater. Marke overvældes af sorg ved synet af den døde Tristan, mens Brangäne forklarer til Isolde, at Kongen er kommet for at benåde de elskende. Isolde, er som forvandlet og hører hende ikke, og ved synet af Tristan, der kalder på hende fra den anden verden, synker hun døende sammen oven på hans livløse krop.